HET PAROOL WOENSDAG 1 AUGUSTUS 2018

→ **In het nieuwe Cburg College kunnen leerlingen en docenten hun hart ophalen.** FOTO EVA PLEVIER

Onderwijs Vmbo-leerlingen in ontwerp Thomas Rau

Verfrissend mooie school

Van buiten valt het nieuwe Cburg College op het Zeeburgereiland niet op. Maar binnen is het een feest voor de leerling en de docent: kleuren en zichtlijnen, én een boventerras als pauzeruimte.

Jaap Huisman
AMSTERDAM

Het is een kwestie van beschaving dat een staat zijn bevolking goede gezondheidszorg en onderwijsvoorzieningen levert. Fatsoenlijke en mooie scholen horen daar dus bij, plekken waar jongeren zich gerespecteerd voelen en een passende begeleiding naar de volwassenheid krijgen. Dat een puber uitriep bij het betreden van het Cburg College op het Zeeburgereiland: 'Mag ik hier leren?' valt dan ook op te vatten als een reusachtig compliment aan het gebouw en de verwachtingen over het onderwijs. Want laten we eerlijk zijn: een aantal jongeren dat hier het vmbo-basis of -kader volgt, heeft het thuis minder getroffen. Dan is een middelbare school een baken, een rustpunt in het toch turbulente leven van een adolescent.

Bovendien, hoe zorgvuldiger de openbare ruimte is ontworpen met aandacht voor materialen en een gevoel voor esthetiek, des te minder leeft de jongere zich uit met graffiti, vandalisme en zelfs fysiek geweld. In die zin is elke stap in het onderwijs die de jongere van die aandacht (on)bewust doordrongen laat zijn, een winstpunt: hoe mooier de school, hoe minder men schade aanricht.

Dat is althans de filosofie van Thomas Rau die als architect aan de wieg staat van het Cburg College in het hart van het Zeeburgereiland. De interieurarchitecten Zenber hebben zijn bal in het doel geschoten. Met frisse kleuren en goede materialen en vooral met het dogma van de schoolleiding: zichtlijnen. Deze school mocht er geen zijn van donkere hoeken, detectiepoorten, weggestopte kluisjes en een conciërge als cipier. Een dakterras als pauzeruimte tegenover de dependance van het IJburg College moet dan ook worden opgevat als een 'lekker puh'.

Sympathiek gebaar

Zodra je binnenkomt, loop je aan tegen een loge, maar krijg je onmiddellijk zicht op het zonovergoten atrium met een trap annex tribune. Dat is wel eens eerder vertoond. Je zou zelfs copy-paste kunnen zeggen. Want zo'n enorme hal is een bewezen succesnummer, voor eindexamenfeestjes, opvoeringen en gewoon voor ontmoetingen. Ingrid Heijne van Zenber ontwierp voor dit flexibel gebruik verrijdbare lage tribunes die zich voor van alles lenen: hangen, kletsen, kijken.

De klaslokalen dan. In sommige daarvan staan kooien met roodbruine spijlen die eigenlijk de naam kooi niet verdienen. Het zijn de shop-inshops waar scholieren zich kunnen uitleven in wat ze mogelijk gaan doen, zoals etaleren of presenteren. Cburg leidt op voor jongeren die doorstromen naar het mbo. Hiervoor was de school, onderdeel van het Voortgezet Onderwijs van

Amsterdam, gevestigd aan de Mr. Treublaan bij het Amstelstation. Omdat dat gebouw niet meer aan de moderne eisen voldeed, verkaste het voormalige Stelle College naar het Zeeburgereiland en werd Cburg College. Amsterdammers hechten immers aan een soepele C, geen Z.

De architectuur van Rau is ondanks de gevlekte steen van de gevel en de uitspringende vensters niet eens zo overrompelend. Sterker: in het uitdijend hoogbouwlandschap van het Zeeburgereiland valt het gebouw weg. De naastgelegen silo's van de waterzuivering krijgen er ook een extra etage bij, waardoor de school in volume meer zal verkruimelen. Er hadden zeker twee etages bij gemoeten om de school cachet, profiel te geven.

Daar staat een sympathiek gebaar naar de buurt tegenover, een bank die is opgenomen in de buitengevel zodat de scholieren en – na schooltijd – de buurtbewoners het spektakel op de sportvelden kunnen volgen. Alleen dat al maakt het Cburg College een centrum in de buurt. Het Zeeburgereiland begint een echte woonwijk te worden.

Kleurrijk ensemble

Op de vraag welke kleuren de scholieren het liefst op de wanden hebben, antwoorden ze groen, geel, rood en blauw. De leraren houden. het bij schakeringen wit. Zenber heeft het door de compromismolen gehaald, waardoor het palet in de gangen en centrale hal wordt beheerst door mintgroen, grijsblauw en gedempt geel. Het licht dat door de vierkante dakvensters de hal binnenvalt, versterkt het kleurrijke ensemble. Om het atrium een ijkpunt te geven is er in het hart een raamwerk opgehangen, met de termen connect, community, media en *economy* zodat leerlingen het gevoel krijgen bij een vakgroep te horen. Onderaan de trap het woord up, want down bestaat niet in het Cburg College.

Een dakterras als ruimte om te pauzeren moet dan ook worden opgevat als een 'lekker puh'